

sobren. Si, per exemple, està infectat, com més aviat fóra millor; si és cancerós, fibromatós, etc., convé també treure-l. Si s maleja en el curs d'una operació cesarea i presenta una inercia completa, cal també fer-la pera parar a l'hemorragia que n resulta.

Fóra de l'uter, l'imposen així mateix l'atresia vaginal acusada i incurable, els tumors que embussen parcial o totalment el canal uter-vaginal; i fins certs processos generals, com l'osteomalacia, l'indiquen, car és sabut que la castració de les dones té una avantatjosa influència sobre ella.

Am tot, cal sempre, abans de decidir-se, fixar-se bé en tots els phenomens. Si en algun cas l'operació de Porro sembla forçosa és en els grossos fibromes que omplen la pelvis; i, no obstant, surt a voltes naturalment el fetu, burlant-se dels presagis medics. En l'ultim Congrés de la Societat Obstetrical de França, en Gueniot cità l cas d'una dona amb un enorme tumor fibrós de l'uter que omplia l'excavació i sols deixava una llum de cinc centímetres entre ella i el pubis. En Depaul, en Tarnier i ell varen opinar que l'operació cesarea era l'unica pràctica admissible quan l'embrac arribés a terme; i, en efecte, al dia del treball la via lliure s'engrandí i el tumor va anar ascendint fins a allotjar-se a la cavitat abdominal, mentres que l cap, baixant gradualment, prenia l lloc que l fibroma acabava d'abandonar: am l'ajuda del forceps va extreure l fetu, ben viu i pesant set lliures. A una altra malalta en igual condicions la maniobra den Depaul va bastar pera treure un noi viu.

En el mateix Congrés feia notar en Budin que, no essent raras els casos d'uters atacats de fibromes que arriben a gravis, són pocs els que necessiten una operació urgent. És així de tots els observats per ell: sols en un l'operació ha sigut precisa. Fins en els casos desesperats no és estrany veure acabar el part sense aquesta: una dona jove vista per ell i que, malgrat els consells d'acceptar l'avortament provocat per causa de la presencia de voluminosos fibromes, va declarar que, a riscos de morir, volia tenir una criatura viva, va parir espontaniament, i desde aleshores ha tingut dos altres embracos pervinguts a terme sense intervenció quirúrgica.

És, doncs, indispensable discutir bé les indicacions en cada cas; i a menys que s tracti de fibromes ja sospitosos de degeneració o d'infecció accentuada i consecutiva a una retenció pla-centaria, o bé de tumors que ja mereixin l'extirpació, no convé operar més que ls casos en els quals el neoplasma faci del tot impossible el part.